

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

20.05.2019

Справа № 910/2160/19

Господарський суд міста Києва у складі головуєчого судді – Приходько І.В.,

розглянувши у спрощеному позовному провадженні справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю “УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ”, м. Київ

до Товариства з обмеженою відповідальністю “В.В.С. ПЛЮС”, м. Київ

про стягнення грошових коштів,

без виклику учасників справи.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю “УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ” звернулося до Господарського суду міста Києва з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю “В.В.С. ПЛЮС” про стягнення грошових коштів.

В обґрунтування позовних вимог позивач посилається на те, що відповідач не оплатив отриманий товар, який йому було відвантажено на виконання умов договору, укладеного між сторонами.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 22.02.2019 вказану позовну заяву залишено без руху та встановлено позивачу строк для усунення її недоліків у десять днів з дня вручення цієї ухвали.

27.02.2019 до Господарського суду міста Києва від позивача надійшло підтвердження усунення недоліків (пояснення щодо ціни позову з відкоригованим змістом описової частини позовної заяви).

Згідно з пунктом 1 частини 5 статті 12 Господарського процесуального кодексу України, справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб є малозначними справами.

Частиною 1 статті 247 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що малозначні справи розглядаються у порядку спрощеного позовного провадження.

Відповідно до частини 1 статті 250 Господарського процесуального кодексу України, питання про розгляд справи у порядку спрощеного позовного провадження суд вирішує в ухвалі про відкриття провадження у справі.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 04.03.2019 відкрито провадження у справі, ухвалено здійснювати розгляд справи в порядку (за правилами) спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін. Крім того, ухвалою було встановлено строк відповідачу, який становить 15 днів з дня вручення вказаної ухвали, для подачі до суду обґрунтованого письмового відзиву на позовну заяву, а також усіх письмових та електронних доказів, що підтверджують заперечення проти позову (в тому числі доказів

СЕКРЕТАР С/З

*1*8480929*1*0*

повної або часткової оплати спірної заборгованості, у разі їх наявності).

Ухвала Господарського суду міста Києва від 04.03.2019 була надіслана рекомендованим листом з повідомленням про вручення поштового відправлення за № 0103049505845 на адресу місцезнаходження відповідача, яка зазначена в позовній заяві та відповідає відомостям, внесеним до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, а саме: 04119, м. Київ, вул. Зоологічна, 4-А, офіс 139.

Повідомленням про вручення поштового відправлення № 0103049505845, яке повернулося на адресу суду та наявне в матеріалах справи, підтверджується, що відповідач 11.03.2019 отримав вищезазначену ухвалу Господарського суду міста Києва, проте, станом на поточну дату від сторони не надійшло обґрунтованого письмового відзиву або будь-яких інших заяв та клопотань по справі.

У даному випадку судом враховано, що за приписами частини 1 статті 9 Господарського процесуального кодексу України ніхто не може бути позбавлений права на інформацію про дату, час і місце розгляду своєї справи або обмежений у праві отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Будь-яка особа, яка не є учасником справи, має право на доступ до судових рішень у порядку, встановленому законом.

Згідно з ч. ч. 1, 2 ст. 3 Закону України "Про доступ до судових рішень" для доступу до судових рішень судів загальної юрисдикції Державна судова адміністрація України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень. Єдиний державний реєстр судових рішень - автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень.

Судові рішення, внесені до Реєстру, є відкритими для безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі судової влади України (ч. 1 ст. 4 Закону України "Про доступ до судових рішень").

Судом, також враховано, що в силу вимог частини 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожен при вирішенні судом питання щодо його цивільних прав та обов'язків має право на судовий розгляд упродовж розумного строку.

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінки сторін, предмету спору. Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням ч. 1 ст. 6 даної Конвенції (§ 66 69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005 р. у справі "Смірнова проти України").

Відповідно до Листа Верховного Суду України головам апеляційних судів України №1-5/45 від 25 січня 2006, у цивільних, адміністративних і господарських справах перебіг провадження для цілей статті 6 Конвенції розпочинається з моменту подання позову і закінчується винесенням остаточного рішення у справі.

Критерії оцінювання "розумності" строку розгляду справи є спільними для всіх категорій справ (цивільних, господарських, адміністративних чи кримінальних). Це - складність справи, поведінка заявника та поведінка органів державної влади (насамперед, суду). Відповідальність держави за затягування провадження у справі, як правило, настає у випадку нерегулярного призначення судових засідань, призначення судових засідань з великими інтервалами, затягування при передачі або пересиланні справи з одного суду в інший, невжиття судом заходів до дисциплінування сторін у справі, свідків, експертів, повторне направлення справи на додаткове розслідування чи новий судовий розгляд.

Всі ці обставини судам слід враховувати при розгляді кожної справи, оскільки перевищення розумних строків розгляду справ становить порушення прав, гарантованих пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав і основних свобод людини, а збільшення кількості звернень до Європейського суду з прав людини не лише погіршує імідж нашої держави на міжнародному рівні, але й призводить до значних втрат державного бюджету.

СЕКРЕТАР СЗ

*1*8480929*1*0*

Разом з цим, згідно з ч. 2 ст.178 Господарського процесуального кодексу України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд має право вирішити спір за наявними матеріалами справи.

Приймаючи до уваги, що відповідач у строк, встановлений частиною 1 статті 251 Господарського процесуального кодексу України, не подав до суду відзив на позов, а відтак не скористався наданими йому процесуальними правами, за висновками суду, у матеріалах справи достатньо документів, які мають значення для правильного вирішення спору, внаслідок чого справа з метою дотримання процесуальних строків вирішення спору може бути розглянута за наявними у ній документами.

Згідно з частиною 4 статті 240 Господарського процесуального кодексу України, у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи, суд підписує рішення без його проголошення.

У зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання та перебуванням судді Приходько І.В. у відпустці, завершальний розгляд справи здійснювався 20.05.2019.

Дослідивши наявні в матеріалах справи докази, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні дані, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, господарський суд,-

ВСТАНОВИВ:

04.12.2017 між Товариством з обмеженою відповідальністю "УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ" (позивач, постачальник) та Товариством з обмеженою відповідальністю "В.В.С. ПЛЮС" (дистриб'ютор, відповідач) було укладено договір поставки № БП 12210 (далі – договір), відповідно до п. 2.1. якого постачальник зобов'язується поставляти дистриб'ютору товар окремими партіями згідно узгоджених постачальником замовлень дистриб'ютора, а дистриб'ютор зобов'язується прийняти товар та оплатити його на умовах даного договору.

Пунктом 2.2. договору визначено, що найменування, асортимент, базова і реалізаційна ціна товару встановлюється постачальником і вказується в специфікації (додаток № 1) з подальшим відображенням у товарних накладних, які є невід'ємною частиною даного договору.

Відповідно до п. 4.4. договору приймання всієї партії товару за якістю і кількістю проводиться дистриб'ютором (його структурним підрозділом або уповноваженою особою) в момент передачі товару в порядку і строки, встановлені чинним законодавством України, відповідно до Інструкції «про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання по якості».

Так, з матеріалів справи вбачається, що на виконання умов договору (з урахуванням укладеної додаткової угоди) позивач надав, а відповідач прийняв товар на загальну суму 34 887,60 грн., що підтверджується накладними: № 12131 від 10.08.2018 на суму 8 956,32 грн., № 13046 від 29.08.2018 на суму 7 884,24 грн., № 13156 від 30.08.2018 на суму 3 810,24 грн., № 13658 від 12.09.2018 на суму 6 459,12 грн., № 14056 від 21.09.2018 на суму 7 777,68 грн.

Оскільки відповідач, в порушення умов договору, оплату товару за вищезазначеними накладними здійснив лише на суму 16,14 грн., позивач звернувся до суду з позовом про стягнення 34 871,46 грн. заборгованості.

Дослідивши наявні матеріали справи, оцінюючи надані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог, з наступних підстав.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
СЕКРЕТАРСТВО

*1*8480929*1*0*

Згідно зі ст. 11 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки; підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Частиною 1 статті 626 ЦК України визначено, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Згідно зі ст. 628 ЦК України зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Судом встановлено, що за своєю правовою природою договір, укладений між сторонами, є договором поставки, а відтак між сторонами виникли правовідносини, які підпадають під правове регулювання Глави 54 Цивільного кодексу України.

Відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 712 Цивільного кодексу України, за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Як було встановлено судом, відповідач підписав вищезазначені накладні та скріпив їх печаткою підприємства без заперечень та зауважень.

Відповідно до ч. 1 ст. 530 ЦК України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

У пункті 6.2. договору сторони погодили, що остаточний термін оплати отриманої дистриб'ютором партії товару становить 45 календарних днів з моменту отримання товару за відповідною накладною. Оплата вартості товару здійснюється дистриб'ютором на розрахунковий рахунок постачальника.

Враховуючи факт того, що остання накладна, заборгованість за якою заявлена до стягнення у межах даної справи, підписана сторонами 21.09.2018, суд прийшов до висновку, що строк оплати послуг, наданих за договором № БП 12210 від 04.12.2017 на суму 34 871,46 грн., є таким, що настав.

Договір, відповідно до ст. 629 Цивільного кодексу України, є обов'язковим для виконання сторонами.

Частинами 1 і 2 статті 193 Господарського кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться; кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

У відповідності до ст. 610 Цивільного кодексу України, порушенням зобов'язання, є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

У відповідності до ч. 1 ст. 74 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Як підтверджено матеріалами справи, відповідач оплати вартості наданих позивачем послуг на суму 34 871,46 грн. у строки, передбачені умовами договору, не здійснив.

Приписами ст. ст. 76, 77 Господарського процесуального кодексу України визначено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені

СЕКРЕТАР СД

*1*8480929*1*0*

певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Згідно із ст. ст. 78, 79 Господарського процесуального кодексу України, достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи. Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування.

Статтею 86 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Судом встановлено, що заборгованість відповідача перед позивачем за договором №БП 12210 від 04.12.2017 на суму 34 871,46 грн. належним чином доведена, документально підтверджена та відповідачем не спростована.

Враховуючи, що відповідач не скористався правом на подання відзиву у визначений судом строк, не надав суду жодних належних та допустимих доказів, які б спростовували заявлені позовні вимоги та свідчили про відсутність у нього обов'язку сплатити заявлену до стягнення заборгованість, господарський суд приходять до висновку, що позовні вимоги про стягнення основного боргу в сумі 34 871,46 грн. нормативно та документально доведені, а тому підлягають задоволенню.

За таких обставин, оцінивши подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на повному, всебічному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог, з покладенням судового збору на відповідача в порядку ст. 129 Господарського процесуального кодексу України.

На підставі викладеного, керуючись статтями 74, 76-80, 129, 236 – 242, 247-252 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги задовольнити повністю.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "В.В.С. Плюс" (04119, м. Київ, вул. Зоологічна, б. 4-А, офіс 139; ідентифікаційний код 41656569) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "УКРАЇНСЬКА ДИСТРИБУЦІЙНА КОМПАНІЯ" (01135, м. Київ, вул. В'ячеслава Чорновола, б. 12; ідентифікаційний код 37310549) 34 871 (тридцять чотири тисячі вісімсот сімдесят одну) грн. 46 коп. заборгованості та витрати по сплаті судового збору в сумі 1 921 (одна тисяча дев'яносто двадцять одна) грн.
3. Видати наказ після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Рішення господарського суду може бути оскаржене в порядку та строки, передбачені ст.ст. 254, 256-259 ГПК України, з урахуванням підпункту 17.5 пункту 17 Розділу XI "Перехідні положення" ГПК України.

Повний текст рішення складено та підписано 20.05.2019.

Суддя
Приходько

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
СЕКРЕТАР С/З

І.В.